

Edyta Górniak, Mizerna cicha...

Mizerna cicha stajenka licha
Pełna niebieskiej chwały
Oto leżący, na sianku śpiący
W promieniach Jezus mały

Nad nim anieli w locie stanęli
I pochyleni klęczą
Z włosy złotymi, z skrzydłami białymi
Pod malowaną tęczę

I oto mnodzy, ludzie ubodzy
Radzi oglądać Pana
Pełni natchnienia, pełni zdziwienia
Upadli na kolana